

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Hospodářský a měnový výbor

2012/2323(INI)

11. 10. 2013

STANOVISKO

Hospodářského a měnového výboru

pro Výbor pro právní záležitosti

k opatřením v návaznosti na přenesení legislativních pravomocí na Komisi a ke kontrole výkonu prováděcích pravomocí Komise ze strany členských států (2012/2323(INI))

Navrhovatelka: Sharon Bowles

PA_NonLeg

NÁVRHY

Hospodářský a měnový výbor vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. poukazuje na skutečnost, že nařízení o evropských orgánech dohledu (dále jen „orgány dohledu“)¹ zavádějí v oblasti finančních služeb regulační technické normy (dále jen „RTN“) a prováděcí technické normy (dále jen „PTN“), podle nichž orgány dohledu tyto návrhy RTN a PTN předkládají Komisi k přijetí; zastává názor, že vzhledem k technické způsobilosti a odborné kvalifikaci orgánů dohledu by přenesení pravomoci mělo být pokud možno provedeno spíše formou RTN nežli prostřednictvím řádných aktů v přenesené pravomoci; domnívá se, že Komise by měla také před přijetím řádných aktů v přenesené pravomoci požádat příslušný orgán dohledu o odborné poradenství ohledně jejich obsahu;
2. zdůrazňuje, že volba správného právního nástroje (legislativního aktu, aktu v přenesené pravomoci, prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci formou RTN) není pouhou technickou záležitostí; zdůrazňuje, že ve skutečnosti je nanejvýš důležité zajistit, aby zákonodárna moc přijala plnou odpovědnost za základní prvky a za účinný dohled nad politickými rozhodnutími; konstatuje, že v zájmu vyvážení pravomocí, správnosti a řádného fungování rozhodovacího procesu a prosazování politik může být rovněž značně důležité, aby tyto jednotlivé nástroje byly uplatňovány v souladu s kritérii stanovenými ve Smlouvě; zdůrazňuje tedy, že Evropský parlament by měl těmto aspektům věnovat zvláštní pozornost;
3. zdůrazňuje, že spolutvůrci právních předpisů by měli vždy usilovat o vyjasnění a vymezení účelu a nezbytnosti jakéhokoli přenesení pravomoci v textu přijímaném na úrovni 1 a v základním aktu stanovit všechny základní prvky a politické pokyny, takže k dalšímu propracování na technické úrovni postoupí pouze jiné než základní prvky;
4. navrhuje, aby každý parlamentní výbor pověřil svého předsedu, jednoho z místopředsedů nebo příslušného člena, aby pomáhal ostatním členům a koordinoval práci s dalšími výbory s cílem zaručit soudržnost aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů; zdůrazňuje, že zpravodaj základního aktu by měl být automaticky – je-li to možné – jmenován i zpravodajem navazujícího dokumentu a měl by výboru pravidelně podávat zprávy; domnívá se, že by měla být přijata opatření na zajištění kontinuálního výkonu kontrolních pravomocí tím, že se případně navrátí poslanci, kteří před volbami spolupracovali na textu na úrovni 1;
5. domnívá se, že návrhy textů na úrovni 1 by měl v případě významných aktů v přenesené pravomoci a RTN vždy doprovázet kompletní harmonogram připravený ve spolupráci

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké zdravotní pojištění), Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84, zejména články 10 až 15 tohoto nařízení.

s příslušným orgánem dohledu, jenž by měl zahrnovat lhůty pro konzultace a dobu realizace;

6. zdůrazňuje, že Parlament a Rada by měly být plně informovány o harmonogramu a obsahu opatření, jež mají být přijata v rámci přenesené pravomoci; zastává názor, že o záměru schválit nebo zamítnout návrh RTN by měli být, s uvedením důvodů, písemně informováni předseda a zpravodaj příslušného výboru EP a stínový zpravodajové; domnívá se, že pokud se Komise v případě aktů v přenesené pravomoci nehodlá řídit doporučením příslušného orgánu dohledu, musí o tom taktéž informovat Parlament a členské státy a vysvětlit, o kterou oblast se jedná a proč se tak rozhodla; své rozhodnutí případně podloží výsledky veřejných konzultací, podrobnou analýzou nákladů a přínosů, právní analýzou a racionálními odpověďmi na všechny písemné dotazy spoluzákonodárců; domnívá se, že postup by měl být naprosto transparentní; konstatuje, že kvůli výkladu rámcové dohody¹ ze strany Komise je občas ztížena účast odborníků Parlamentu na schůzích skupiny odborníků, na nichž se projednávají akty v přenesené pravomoci, tzn. že Parlament nemá stejné postavení jako Rada;
7. vyzývá smíšený výbor, aby horizontálně koordinoval práci orgánů dohledu, a žádá, aby se jeho zástupci účastnili slyšení výboru ECON, aby Parlament informovali o probíhající práci na aktech v přenesené pravomoci a PTN;
8. upozorňuje na skutečnost, že nedávno přijaté nařízení o kapitálových požadavcích a směrnice o kapitálových požadavcích umožňují prodloužit lhůtu pro kontrolu RTN o další měsíc podle jejich rozsahu a složitosti, a domnívá se, že by se takováto flexibilita měla stát obecným pravidlem; je toho názoru, že lhůty, které má Parlament na vznesení připomínek k aktům v přenesené pravomoci přijatým Komisí, musí být dostatečně dlouhé, aby Parlament mohl v plném rozsahu vykonávat své kontrolní pravomoci, a že tyto lhůty musí být stanoveny s ohledem na harmonogram plenárních zasedání a pracovní vytížení; zastává názor, že standardní dvouměsíční lhůta, kterou lze prodloužit o další dva měsíce, jak je stanoveno ve společné dohodě, není v případě složitých otázek a rozsáhlých aktů v přenesené pravomoci dostatečně dlouhá a že je nutné stanovit delší kontrolní období; připomíná, že spoluvůrce právních předpisů má plnou pravomoc k tomu, aby v základním aktu stanovil lhůtu pro kontrolu; v tomto ohledu zdůrazňuje, že pokud společná dohoda uvádí pokyny ohledně lhůt, tyto pokyny nejsou v žádném případě závazné, a tedy zákonodárce v tomto ohledu nikterak neomezují; upozorňuje na skutečnost, že zákonodárce v případě všech aktů v přenesené pravomoci týkajících se finančních služeb stanovil tříměsíční lhůtu pro přezkum, kterou lze prodloužit o tři měsíce, a domnívá se, že by se tato praxe měla rozšířit i na další komplexní oblasti;
9. zdůrazňuje, že v harmonogramu pro přijímání aktů v přenesené pravomoci je nutné zohlednit přestávky v zasedání Parlamentu během letních prázdnin a na konci kalendářního roku a legislativního období, aby se předešlo situacím, kdy Parlament nemůže kvůli přestávce v zasedání nebo na konci legislativního období provést přezkum; domnívá se, že za tímto účelem je nutné do ustanovení, která Komisi zmocňují k přijímání aktů v přenesené pravomoci, zahrnout náležitá ujednání; zdůrazňuje, že podmínka, že během přestávek v zasedání Parlamentu nelze předkládat žádné akty v přenesené

¹ Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí (Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47).

pravomoci, by měla být rozšířena i na RTN; konstatuje, že vzhledem k tomu, že námitku je nutné schválit absolutní většinou, by mělo být hlasování v plénu o námitce vůči aktu v přenesené pravomoci pečlivě naplánováno;

10. považuje za naprosto nezbytné, aby byly stanoveny postupy a opatření pro období voleb v roce 2014, zejména v souvislosti s nedávno přijatými a připravovanými právními předpisy, včetně nařízení o kapitálových požadavcích, směrnice Solventnost II, nařízení EMIR, nařízení Omnibus II a směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID);
11. domnívá se, že pokud orgány dohledu potřebují na konzultace a vypracování RTN více času, měly by příslušný výbor Parlamentu informovat o příčinách prodlev při předkládání návrhů RTN, a budou-li k tomu vyzvány, měly by vystoupit před příslušným parlamentním výborem; domnívá se, že bude-li stanoven nový harmonogram pro předložení návrhu RTN, měla by o tom Komise informovat příslušný parlamentní výbor;
12. je přesvědčen o tom, že výzva k zapojení zúčastněných stran do skupin zúčastněných stran v rámci orgánů dohledu by měla být zveřejněna s dostatečným (minimálně dvouměsíčním) předstihem prostřednictvím různých komunikačních prostředků a měla by dodržovat jasný a zracionalizovaný postup, aby se přihlásilo široké spektrum kandidátů; připomíná, že je nutné, aby byly skupiny zúčastněných stran v orgánech dohledu vyváženě zastoupeny v souladu s příslušnými právními předpisy.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	30.9.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 32 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Marino Baldini, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Ivana Maletić, Arlene McCarthy, Anni Podimata, Peter Simon, Ivo Strejček, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Fabrizio Bertot, Zdravka Bušić, Mojca Kleva Kekuš, Olle Ludvigsson, Catherine Stihler, Nils Torvalds, Oleg Valjalo
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Wim van de Camp